

DECIZIA nr. 152/31.10.2012
privind soluționarea contestației formulate de
S.C. "T" S.R.L.
înregistrată la D.G. F. P. V sub nr. ---/04.10.2012

Compartimentul Soluționare Contestații din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului V a fost sesizat de către Activitatea de Inspecție Fiscală, Serviciul de Inspecție Fiscală II prin adresa nr. --/09.10.2012, înregistrată la D.G.F.P. V sub nr. 18432/17.10.2012, cu privire la contestația formulată de **S.C. "T" S.R.L. CUI: ---, cu sediul social în municipiul B, str. ----, nr. ---, bl. ---, sc. ---. ap. --- județul V, număr de înmatriculare la O.R.C. J--7/-/2--**, împotriva **Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-VS ----/17.08.2012** emisă în baza Raportului de Inspecție Fiscală nr. F-VS ----/17.08.2012 întocmite de către Activitatea de Inspecție Fiscală- Serviciul Inspecție Fiscală II din cadrul Direcției Generale a Finanțelor Publice a județului V.

Obiectul contestației înregistrată la D.G.F.P. V sub nr. 1---/04.10.2012 și la A.I.F. V sub nr. 3490/05.10.2012 îl constituie **taxă pe valoarea adăugată respinsă la rambursare în sumă de S lei prin decizia de impunere nr. F-VS ----/17.08.2012.**

Contestația a fost depusă de către reprezentantul legal al societății, Căpraru Carmen în calitate de administrator potrivit art. 206 alin. (1) lit. e) din Codul de procedură fiscală republicat în data de 04.10.2012 și a fost înregistrată la DGFP V sub nr. 18432.

Organul emitent al actului administrativ contestat, în speță Activitatea de Inspecție Fiscală V a întocmit dosarul contestației și prin adresa nr. --/09.10.2012 înregistrată D.G.F.P. V sub nr. ---/17.10.2012 l-a transmis către Compartimentul Soluționare Contestații din cadrul D.G.F.P. V împreună cu Referatul privind propunerile de soluționare a contestației nr.---/11.10.2012 în care se menționează că împotriva S.C. "T" S.R.L. nu s-a formulat plângere penală și se propune respingerea în totalitate a contestației.

Decizia de impunere nr. F-VS ----/17.08.2012 a fost comunicată contestatoarei în data de 05.09.2012 cu adresa nr. 3010/21.08.2012 (confirmă de primire prin semnătură și amprenta ștampilei societății domnul C- D- în calitate de director), astfel că s-a respectat termenul prevăzut de art. 207(1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Constatând că, în speță, sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 205, art. 206, art. 207 (1) și art. 209 (1) lit. a) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2007, cu modificările și completările ulterioare, D.G.F.P. V este competentă să se pronunțe asupra contestației formulate de S.C. "T" S.R.L.

I. Prin contestația formulată împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată nr. F- VS ----/17.08.2012, emisă în baza Raportului de Inspecție Fiscală nr. ----/17.08.2012 încheiat de către Activitatea de Inspecție Fiscală V, S.C. "T" S.R.L. contestă obligația suplimentară de plată în sumă de S lei reprezentând **"taxă pe valoarea adăugată respinsă la restituire, aferentă producției neterminate la rapița semănată în anul 2011 și care datorită condițiilor**

climaterice din toamna anului 2011 și primăvara anului 2012 nu mai avea șansa să ajungă la maturitate, hotărându-se desființarea ei și înființarea altei culturi.”

Societatea înțelege să conteste taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei motivând că:

- în baza OUG nr. 49/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și a altor prevederi financiar-fiscale, semințele de rapiță dacă erau recoltate și vândute nu se influența TVA solicitată la rambursare deoarece se aplica taxarea inversă;

-documentele care au stat la baza înregistrărilor contabile și au dus la stabilirea valorii producției neterminate la 31.12.2011 (--- lei) au fost emise în condiții de legalitate, TVA-ul fiind corect dedus conform jurnalelor de cumpărări;

la momentul înregistrărilor contabile și raportării efectuate prin decontul de TVA, nu se cunoștea situația condițiilor meteorologice care au urmat în toamna anului 2011 și semestrul I al anului 2012;

- suma de --- lei din soldul contului 331- producția neterminată- rapiță -, considerată lipsă în gestiune prin actul de control, nu este o lipsă efectivă, materială, fiind evaluată ca minimă contravaloare a semințelor de rapiță care s-ar fi obținut la recoltare și s-ar fi valorificat prin vânzare, dar vânzarea s-ar fi făcut cu taxare inversă și nu ar fi influențat soldul TVA solicitat pentru rambursare;

-condițiile meteo nefavorabile pentru anumite culturi (ex. Rapiță) din anul agricol 2011-2012 sunt recunoscute de Guvernul României care a emis O.G. nr. 897 din data de 01.09.2012 care la art. 2 prevede că “ajutoarele de minimus se acordă producătorilor agricoli pentru compensarea efectelor fenomenului secetei manifestat în anul agricol 2011-2012 asupra culturilor agricole, certificat prin informările detaliate privind aria de răspândire, categoria și intensitatea fenomenului de secetă, comunicate de Administrația Națională de Meteorologie”;

Față de cele de mai sus societatea solicită să i se aprobe rambursarea taxei pe valoarea adăugată în sumă de S lei.

II. Prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-VS ---/17.08.2012 emisă de către Activitatea de Inspecție Fiscală V- Serviciul Inspecție Fiscală II din cadrul D.G.F.P. V în baza Raportului de Inspecție Fiscală înregistrat sub nr. ---/17.08.2012, din decontul nr. ---2---/25.07.2012 cu sume negative de TVA în valoare de --- lei cu opțiune de rambursare aferent perioadei 01.03.2012-30.06.2012 nu s-a admis la rambursare TVA în sumă de 25.308 lei din care suma S lei contestată, reprezintă taxă pe valoarea adăugată colectată la control în baza art. 128 alin. (4) lit. d) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare, echipa de inspecție fiscală considerând contravaloarea producției neterminate la cultura de rapiță în sumă totală de --- lei, compromisă, drept lipsă în gestiune.

III. Având în vedere actele și documentele dosarului, susținerile contestatoarei în raport de prevederile actelor normative invocate de contestatoare și de organul de inspecție fiscală, se rețin următoarele:

S.C. "T" S.R.L. CUI: ---, cu sediul social în municipiul B, str. ---, nr. --, bl.--, SC. -- ap. --, județul V, NR. O.R.C. J---/--/---, contestă parțial decizia de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală nr. F-VS ---- din 17.08.2012 prin care nu s-a admis la rambursare suma de S lei.

Perioada verificată:01.03.2012-30.06.2012.

Referitor la taxa pe valoarea adăugată colectată în sumă de S lei:

cauza supusă soluționării D.G.F.P. V prin Compartimentul Soluționare Contestații este să se pronunțe dacă S.C. "T" S.R.L. datorează la bugetul de stat, taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei în condițiile în care organele de inspecție fiscală au verificat condițiile impuse de normele de aplicare a Codului fiscal, privind bunurile de natura stocurilor degradate calitativ.

În fapt, organul de inspecție fiscală a considerat contravaloarea producției neterminate la cultura de rapiță evaluată la valoarea materialelor consumate în sumă de ---- lei (semințe rapiță) ca fiind lipsă în gestiune asimilată unei livrări către sine și a stabilit TVA colectată suplimentară în sumă de S lei deoarece agentul economic verificat, în primăvara anului 2012 “a întors” cultura de rapiță de pe suprafața de 177 ha și a înființat alte culturi.

Se reține că același punct de vedere l-a exprimat și Direcția Generală de Metodologii Fiscale, Îndrumare și Asistență a Contribuabililor care prin adresa nr. ---/01.08.2012, referitor la calculul TVA pentru producțiile agricole calamitate precizează: <<*producția agricolă în curs constatată ca fiind calamitată este asimilată livrărilor de bunuri efectuate cu plată conform art. 128 alin. (4) lit.d) din Codul fiscal. În speță sunt incidente și dispozițiile art. 125¹ alin. (1) pct. 16 din Codul fiscal potrivit căruia operațiunile asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată prevăzute la art. 128 alin. (4) sunt livrări către sine. În consecință, producătorul agricol, pentru producția agricolă calamitată, trebuie să emită autofaktură conform prevederilor art. 155 alin. (2) din Codul fiscal potrivit căruia “persoana înregistrată conform art. 153 trebuie să autofactureze, în termenul prevăzut de alin. (1) fiecare livrare de bunuri sau prestare de servicii către sine”>>.*

Contestatoarea susține că organele de inspecție fiscală au luat această măsură în mod eronat întrucât:

-- în baza OUG nr. 49/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și a altor prevederi financiar fiscale, semințele de rapiță dacă erau recoltate și vândute nu influențau TVA solicitată la rambursare deoarece se aplica taxarea inversă;

-documentele care au stat la baza înregistrărilor contabile, și au dus la stabilirea valorii producției neterminate la 31.12.2011 (--) au fost emise în condiții de legalitate, TVA-ul fiind corect dedus conform jurnalelor de cumpărări;

la momentul înregistrărilor contabile și raportării efectuate prin decontul de TVA, nu se cunoștea situația condițiilor meteorologice care au urmat în toamna anului 2011 și semestrul I al anului 2012,

- suma de --- lei din soldul contului 331- producția neterminată- rapiță, considerată lipsă în gestiune prin actul de control, nu este o lipsă efectivă, materială, fiind evaluată ca minimă contravaloare a seminței de rapiță care s-ar fi obținut la recoltare și s-ar fi valorificat prin vânzare;

-condițiile meteo nefavorabile pentru anumite culturi (ex. Rapiță) din anul agricol 2011-2012 sunt recunoscute de Guvernul României care a emis O.G. nr. 897 din 01.09.2012 care stipulează la art. 2 că “ajutoarele de minimus se acordă producătorilor agricoli pentru compensarea efectelor fenomenului secetei manifestat în anul agricol 2011-2012 asupra culturilor agricole, certificat prin informările detaliate privind aria de răspândire, categoria și intensitatea fenomenului de secetă, comunicate de Administrația Națională de Meteorologie”;

În drept, conform art. 128 alin. (4) lit. d) și alin (8) lit. a) și lit. b) din Legea nr. 571/2003 privind Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare “**sunt asimilate livrărilor de bunuri efectuate cu plată:**

d) bunurile constatate lipsă din gestiune, cu excepția celor la care se face referire la alin. (8) lit. a) – c).

(8) Nu constituie livrare de bunuri, în sensul alin. (1):

a) bunurile distruse ca urmare a unor calamități naturale sau a unor cauze de forță majoră, precum și bunurile pierdute ori furate, dovedite legal, astfel cum sunt prevăzute prin norme;

b) bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, precum și activele corporale fixe casate, în condițiile stabilite prin norme”;

HG nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal la pct. 6 (11) și (12) prevede:

„(11) În sensul [art. 128](#) alin. (8) lit. a) din Codul fiscal:

a) prin cauze de forță majoră se înțelege:

1. incendiu, dovedit prin documente de asigurare și/sau alte rapoarte oficiale;
2. război, război civil, acte de terorism;
3. orice alte evenimente pentru care se poate invoca forța majoră;

b) prin bunuri pierdute se înțelege bunurile dispărute în urma unor calamități naturale, cum ar fi inundațiile, alunecările de teren, sau a unor cauze de forță majoră; [...].

(12) În sensul [art. 128](#) alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, nu se consideră livrare de bunuri cu plată bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, dacă sunt îndeplinite în mod cumulativ următoarele condiții:

a) bunurile nu sunt imputabile;

b) degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente.[...]

c) se face dovada că bunurile au fost distruse”.

Întrucât societatea verificată afirmă că producția de rapiță semănată în toamna anului 2011 a fost desființată în loc înființându-se alte culturi; din cauza condițiilor climaterice cultura inițială nemaiavând șansa să ajungă la maturitate dar nu a dovedit prin documente legal întocmite acest lucru, cu atât mai mult nu a dovedit existența unei cauze obiective pentru degradarea culturii și nici faptul că bunurile, în speță contravaloarea sămânței de rapiță nu sunt imputabile, la control, în mod corect, producția neterminată în sumă de ---- lei a fost considerată lipsă în gestiune și a fost colectată TVA în sumă de S lei (---- leix24%).

Conform prevederilor art. 128 alin. (1) din Legea nr. 571/2003 privind Codul Fiscal, cu modificările și completările ulterioare: “**(1) Este considerată livrare de bunuri transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar.**”

Potrivit prevederilor pct. 6. (1) din HG nr.44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal: “*În sensul [art. 128](#) alin. (1) din Codul fiscal, preluarea de bunuri produse de către o persoană impozabilă pentru a fi folosite în cursul desfășurării activității sale economice sau pentru continuarea acesteia nu se consideră ca fiind o livrare de bunuri, cu excepția operațiunilor prevăzute la [art. 128](#) alin. (4) lit. c) din Codul fiscal. [...].*”

Prevederile legale de mai sus se referă la operațiunea de livrare de bunuri ce reprezintă transferul dreptului de a dispune de bunuri ca și un proprietar, precum și la faptul că nu se consideră livrare de bunuri cu plată bunurile de natura stocurilor degradate calitativ, care nu mai pot fi valorificate, dacă bunurile nu sunt imputabile, degradarea calitativă a bunurilor se datorează unor cauze obiective dovedite cu documente.[...] și se face dovada că bunurile au fost distruse”.

Se reține că S.C. "T" S.R.L. nu poate dovedi cu documente dacă sunt îndeplinite cumulativ cele trei condiții prevăzute de pct. 6. (12) din H.G. nr. 44/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a [Legii nr. 571/2003](#) privind Codul fiscal pe care să le îndeplinească bunurile degradate, în speță producția neterminată la cultura de rapiță în sumă de ---- lei, pentru a nu fi considerată livrare cu plată, deoarece s-a constatat la control că S.C. "T" S.R.L. a folosit în procesul de producție respectiv pentru cultura de rapiță semințe în sumă de ---- lei însă cultura respectivă după cum a susținut și societatea, a fost “înțoarsă și în loc s-au înființat alte culturi.

Din documentele aflate la dosarul cauzei, se reține că societatea nu aduce documente suplimentare în susținerea contestației față de cele prezentate până la încheierea inspecției fiscale prin care să contrazică constatările organului de inspecție fiscală.

În soluționarea favorabilă a contestației nu sunt relevante argumentele referitoare la HG. nr. 897/2012 invocate, acestea neîndeplinind condiția de document justificativ pentru înregistrarea în contabilitate a operațiunilor economice privind cultura de rapiță din anul agricol 2011-2012 de la S.C. "T" S.R.L. și nu poate justifica dreptul de deducere a TVA, societatea având obligația de a deține și alte documente justificative care să demonstreze îndeplinirea celor trei condiții impuse de legislația în vigoare, pentru ca operațiunea analizată să nu fie încadrată ca și operațiune de livrare bunuri pentru care se datorează TVA colectată.

Nici referirile la prevederile OUG nr. 49/2011 pentru modificarea și completarea Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal și a altor prevederi financiar fiscale în sensul că "semințele de rapiță dacă erau recoltate și vândute nu influențau TVA solicitată la rambursare deoarece se aplica taxarea inversă" nu pot fi reținute în soluționarea favorabilă a cauzei întrucât în conformitate cu dispozițiile art 160 din Codul fiscal cu modificările și completările ulterioare "**Condiția obligatorie pentru aplicarea taxării inverse este ca atât furnizorul, cât și beneficiarul să fie înregistrați în scopuri de TVA conform art. 153.**" și așa cum se precizează la pct. 82. alin. (4) din Normele metodologice de aplicare a Legii nr. 571/2003 privind Codul fiscal aprobate prin H.G. nr. 44/2004, cu modificările și completările ulterioare" înregistrarea taxei de către cumpărător atât ca taxă colectată, cât și ca taxă deductibilă în decontul de taxă este denumită autolichidarea taxei pe valoarea adăugată. Colectarea taxei pe valoarea adăugată la nivelul taxei deductibile este asimilată cu plata taxei către furnizor/prestator."

În ceea ce privește afirmația contestatoarei conform căreia "*suma de ---- lei din soldul contului 331- producția neterminată- rapiță, considerată lipsă în gestiune prin actul de control, nu este o lipsă efectivă, materială, fiind evaluată ca minimă contravaloare a seminței de rapiță care s-ar fi obținut la recoltare*" precizăm că lipsa din gestiune a bunurilor se stabilește prin inventariere conform OMFP nr. 2861/2009 pentru aprobarea Normelor privind organizarea și efectuarea inventarierii elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii:

"2. - (1) În temeiul prevederilor Legii contabilității nr. 82/1991, republicată, entitățile au obligația să efectueze inventarierea elementelor de natura activelor, datoriilor și capitalurilor proprii deținute, la începutul activității, cel puțin o dată în cursul exercițiului financiar pe parcursul funcționării lor, în cazul fuziunii sau încetării activității, precum și în următoarele situații:

e) ca urmare a calamităților naturale sau a unor cazuri de forță majoră", ori societatea nu prezintă un astfel de document.

Ori, dacă organul de inspecție fiscală a stabilit o valoare a producției neterminate mai mică decât cea reală, organul de soluționare a contestației este ținut să aplice prevederile art. 213 alin. (3) din O.G. nr. 92 privind Codul de procedură fiscală, republicată în anul 2007 cu modificările și completările ulterioare care precizează: "**prin soluționarea contestației nu se poate crea o situație mai grea contestatorului în propria cale de atac**" și va considera că suma de ---- lei baza suplimentară de impunere aferentă diferenței de TVA în sumă de S lei este corect stabilită.

De asemenea se reține că în mod eronat societatea își motivează contestația afirmând că "la momentul înregistrărilor contabile și raportării efectuate prin decontul de TVA, nu se cunoștea situația condițiilor meteorologice care au urmat în toamna anului 2011 și semestrul I al anului 2012," și "documentele care au stat la baza înregistrărilor contabile, și au dus la stabilirea valorii producției neterminate la 31.12.2011 (---- lei) au fost emise în condiții de legalitate, TVA-ul fiind corect dedus conform jurnalelor de cumpărări" deoarece organul de inspecție fiscală nu a anulat dreptul de deducere a TVA aferent achizițiilor privind producția de rapiță din anul agricol 2011-2012 ci a tratat lipsa din gestiune la data de 30.06.2012 a producției

neteterminate în sumă de ---- lei ca și operațiune de livrare cu plată pentru care se datorează TVA.

În concluzie, se va respinge ca neîntemeiată și nesuținută cu documente contestația societății pentru taxa pe valoarea adăugată în sumă de S lei, în temeiul prevederilor art. 216 alin. (1) din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, potrivit căror:

“(1) Prin decizie contestația va putea fi admisă, în totalitate sau în parte, ori respinsă” coroborate cu pct.11.1 lit. a) din Ordinul nr.2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, potrivit căruia: *“contestația poate fi respinsă ca: a) neîntemeiată, în situația în care argumentele de fapt și de drept prezentate în susținerea contestației nu sunt de natură să modifice cele dispuse prin actul administrativ fiscal atacat”*.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei în temeiul prevederilor legale invocate și în baza art. 216 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată, cu modificările și completările ulterioare, coroborat cu prevederile pct.11.1 lit. a) din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 2137/2011 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului IX din Ordonanța Guvernului nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, se:

D E C I D E

1.Respingerea ca neîntemeiată și nesuținută cu documente a contestației formulată de **S.C. "T" S.R.L.** din municipiul B, str. ----, nr. ---, bl.--, sc. ---. ap. --, județul V împotriva Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale suplimentare de plată stabilite de inspecția fiscală F-VS ----/17.08.2012 **pentru suma totală de S lei** reprezentând taxă pe valoarea adăugată respinsă la rambursare.

2. Decizia D.G.F.P. nr. 152/31.10.2012 se comunică în conformitate cu prevederile art. 44 din O.G. nr. 92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicată cu modificările și completările ulterioare celor în drept (A.I.F. V și S.C. "T" S.R.L.).

3. Prezenta decizie este definitivă în sistemul căilor administrative de atac și poate fi atacată la Tribunalul V în termen de 6 luni de la data comunicării, conform prevederilor legale.

DIRECTOR EXECUTIV,